

Her Anne Bir Öğretmendir

– KOCAMANOĞLU · 22 Temmuz 2011

Melek Hanım, eline aldığı kitabı arada bir okuyor, daha çok etrafında ki hanımlara onların anlayacağı şekilde izaha çalışıyordu.

"Düşünün! Dünyaya bir çocuk geliyor aciz mi aciz... Kendisi için her şey hazırlanmış. İki çeşmeden onun için süt akıyor. En faydalı bir gıda ve mikroplara karşı koruması olan. Hem de, yeryüzünde anne sütüne denk bir gıda da yok... Elinden hiçbir şey gelmiyor. Çocuğu yaratan Allah, anne ve babayı ona hizmetkar ediyor. Sabah namazına kalkmayan anne, bir gecede üç beş defa çocuğu için kalkıyor. Üstelik "öf!" bile demiyor. Hiçbir yılan yavrusunu zehirlemez, hiçbir aslan yavrusunu parçalamaz, hiçbir fil yavrusunu ezmezken; canavarlar bile yavrularına hizmet ederken, insaniyetini yitiren bazı anneler, kundaktaki yavrusunu taş merdivenlere bırakıp gidebiliyorlar değil mi?"

Melek Hanım, gerçekten melek gibi bir kadındı. Tertemiz yüzü, titiz, düzenli ve yakışan giyimiyle kendine hayranlık uyandırıyor. Hanımlar, oturdukları yerden hayran hayran onları dinliyordu. Diğer yandan da merak ediyorlardı.

"Bu kadar şeyi nasıl biliyordu? İşten güçten okumaya nasıl vakit buluyordu?" diye düşünürlerken, düşündüklerini anlıyormuşçasına arkadan merak ettikleri mevzular geliyordu.

"Firavun, gördüğü bir rüya üzerine, tahtı elden gidecek korkusuna, doğan binlerce erkek çocuğun ölümüne ferman yollarken; yavrularını kahve, meyhane ve bar köşelerine salarak, hem dünya ve hem de ahiretlerini katleden anneler Firavundan daha fazla tehlikeli değil mi?"

"Hemen hepimiz biliriz. Çocuklar, acıkınca, altını kirletince, bir de hasta iken ağlar. Çocuğuna zorla yemek yediren anne çocuğun oyuncağı olur. Çocuk anneye oyun oynamak için saatlerce yemek yemez. Eğer ağlayan çocuğu anne kucağına alırsa, çocuk ağlayarak annesinin kendisiyle meşgul olmasını ister. Anne çocukla öyle meşgul olur ki, okuyamaz, kültürünü ilerletemez olur. Halbuki, her koca da; bir çocuk kadar ilgi ve alaka ister. Düğmesiz gömlekle, ütüsüz ve çamurlu pantolonla veya kahvaltı yapmadan işe gidenlerin sayısını bileniniz var mı? Eğer anne, çocuğunun süt içmesini ve altını temizlemesini saatlere bağlasaydı, evine ve kocasına da yeteri kadar vakit ayırarak mutlu ve mesut olmayacak mıydı? Hayat bir ilim, mesut olmak ise bir sanattır."

İmrenerek onu dinliyorlardı.

"Hanımın biri çocuğuyla yolda gidiyorlarmış. Çocuk düşünce, çevreden biri koşarak, onu kaldırmaya çalışmış. Hanım parmağıyla "olmaz" diye itiraz ederek;

"Lütfen! Yardım etmeyiniz. Çocuk, kalkmasını öğrenmek için düşer"... demiş.

Eğer, çocuklarınıza "evladım sokakta ekmek, çikolata, dondurma yemeyin" diye öğüt veriyorsanız, hangi şartlar altında olursa olsun, siz de aynı hareketi yapmamalısınız. Çünkü suç işlemenin küçüğü büyüğü olmaz. Suçuna sahip çıkmayan büyük, küçüğe nasıl örnek olabilir?"

"Çocuk, balığın yere çalındığı, kediye tekme atıldığı, ineğe değnek vurulduğu, kuşa kurşun sıkıldığı, herkesin birbirine bağırıldığı bir ortamda büyüdüğünü düşünün. Evde bir karıncayı terlikle öldüren annenin yanında büyüyen çocuk, arkadaşlarına tekme tokat attığında ona söyleyecek nasıl bir sözü olabilir? Söyleyin hanımlar, merhametsiz evlerde hiç, merhametli evlat yetişir mi?"

Unutmayın ki, her anne bir öğretmendir!

"Bilmelisiniz ki, çocuklar denemelerle öğrenir. Onlara ayak uydurmada güçlük çekebilirsiniz. Zararsız oyunlarında, arkadaşlıklarında ve uğraşlarında onlara özgürlükler tanıyın. Her yerde ve her zaman onları kollayarak sık boğaz etmeyin. Davranışlarının sonuçlarını kendileri görürlerse; daha iyi öğreneceklerdir. Büyüdüklerini ancak böyle anlayacaklardır. Onları şımartmayın. Şımartırsanız, hep çocuk kalmak isteyecekler, her verdiğiniz alacaklardır. Siz sözlerinizi tutmazsanız, size olan güvenleri her geçen gün azalacaktır. Onlara kesin ve kararlı davranmaktan çekinmeyin. Kurallar ve yasakları her ne kadar beğenmeseler de; hiç kısıtlanmamakta onları tutarsızlığa ve şaşkınlıklara sürükleyecektir. Bütün kuralları birden öğretmeye kalkmayın, onlara süre verin."

"Onların, öğütlerinizden çok davranışlarınızdan etkileneceklerini bilmelisiniz. İnsan olduğunuz için, sizinde yanlışlar yaptığınız anlar olacaksa da; bu o kadar kalıcı olmaz. Karı koca arasında ki saygı ve sevgi azlığını onlar herkesten önce hissederler ve anırlar. Bu onları yaralar ve tedirgin eder. Onlara bağırarak hiçbir şeyi halledemeyeceğinizi de bilmelisiniz. Yumuşak ve kesin sözler, onlara daha iyi izler bırakır.

"Ben de senin yaşındayken...` diye başlayan bütün sözleri hep kulak ardı edecekler, bu tür öğütlerin pek faydası olamayacaktır. Onların küçük hatalarını, büyük suçmuş gibi başlarına kalkmayın. Onları korkutarak, suçluluk duygusu aşılıyarak uslu bir insan yapamazsınız. Yanlış davranışları üzerinde durun ve onu düzeltirin. Ceza vermeden önce mutlaka onları dinleyin. Vereceğiniz cezalar, suçlarını aşmadığı sürece; sözlerinizi dinleyeceklerdir. Onlara karşı daima adil olmazsanız, doğruluk bekleyemezsiniz."

"Açıklamalarınız kısa ve öz olsun. Onların soru sordukları an, öğrenmeye en yatkın oldukları zamandır. Onları yetenekleri üstünde işlere zorlamayın. Onlara güvendiğinizi belli edin. Destekleyin. Hiç değilse çabalarını övün. Onları başkalarıyla da karşılaştırmayın. Kıyaslama yoluna gitmeyin. Onları olduğu gibi kabul edin. Onları fazla köşeye sıkıştırmayın, yoksa yalana zorlamış olursunuz. Kızınız ama onları aşağılamayınız. Başkalarının yanında onurunu kırmayınız.

Siz onların "örnek çocuk" olmasını istemezseniz, o da sizden "kusursuz bir anne ve baba olmanızı" istemeyecektir.

"Sevmeniz ve sevimli olmanız ona iyi bir anne ve iyi bir öğretmen olmaya yetecektir."

Hanımlardan biri söz aldı:

"Melek Hanım, anladık ki, bizler birer anneyiz ama hiçbir şey bilmiyoruz. Bu günden sonra, var gücümüzle iyi bir anne olmaya çaba ve gayret göstereceğiz. Bizleri bilgilendirdiğiniz ve gözümüzü açtığınız için sana minnettarız."

Km-010105

* "Her Anne Bir Öğretmendir" adlı yazıyı haftanın hikayesi olarak değerlendiren seçici kurula teşekkür eder, başarılarının devamını dilerim.